

PERSBERICHT (lang)

Stil Leven

natures silencieuses

21 april – 29 mei 2022

GALERIE DYS

Lien Buysens, Jacques Courtejoie, Lucie Lanzini, Daniel Locus, Tinka Pittoors,
Renaud Suanez, Emilie Terlinden, Nicolas Wilmouth, Cindy Wright

Curatoren Yolande De Bontridder en Els Wuyts

Toen het stilleven in het begin van de zeventiende eeuw de status kreeg van een autonoom genre in de kunsten, werd de fascinatie voor dergelijke voorstellingen aangewakkerd door de vaak verfijnde esthetische kwaliteiten. De term werd gebruikt voor de populaire afbeeldingen van levenloze dingen uit het dagelijkse leven, zoals bloemen, vruchten, oesters, bereid vlees en uitgestalde vis. De zorgvuldig samengestelde composities werden daarenboven echte pronkstukken zodra duur porseleinwerk, zilveren bekers en tinnen platen op de netjes gedekte tafels verschenen. Een nature morte werd zo een aantrekkelijke getuige van macht, weelde en rijkdom, een symbool voor het goede rijkelijke leven.

Andere gezichtspunten, exotische planten uit herbariums of bijzondere voorwerpen uit rareitienkabinetten werden in de loop van de tijd een belangrijk deel van dit beeldend verhaal. En zodra een schedel, een verwelkte struik, een uitgedoofde kaars of een paar opgedroogde vlinders op de doeken werden geschilderd, kreeg het eveneens de connotatie met de dood. Een stilleven werd op den duur verbonden met het vanitas-motief en de immer aanwezige nabijheid van eindigheid en verval.

En vandaag blijken kunstenaars nog steeds getroffen door deze stijlfiguur en verbinden alledaagse voorwerpen zoals stoelen en tafels, flessen wijn en kopjes koffie of vazen, kannen en kruiken met nieuwe hedendaagse elementen zoals afvalresten, plastic autobanden, afgedankte wasmachines, strijkplanken of broodroosters. De relatie met de huidige materiële wereld en de balans tussen leven en sterven, verschijnt in schilderkunstige en fotografische taferelen maar ook in tekeningen, collages, installaties en video's.

De tentoonstelling *Stil Leven - natures silencieuses* brengt als het ware een geactualiseerde ode aan dit kunsthistorische genre, dat nog steeds springlevend is. Met werk van negen kunstenaars uit diverse uithoeken van het land en elders, is Galerie DYS voor even een intieme plek met ruimte voor de vertrouwde dingen uit ons dagelijkse leven. Lien Buysens, Jacques Courtejoie, Lucie Lanzini, Daniel Locus, Tinka Pittoors, Renaud Suanez, Emilie Terlinden, Nicolas Wilmouth en Cindy Wright brengen elk op hun manier een eigen kijk op het stilleven of het nature morte. Daarenboven hebben de tentoonstellingsmakers Yolande De Bontridder en Els Wuyts de krachten gebundeld en de kunstwerken in dialoog gebracht met een bijzonder doek van Pieter Gerritsz van Roestraten uit een privé collectie.

Contacten

Curatoren

Yolande De Bontridder
Els Wuyts

yolande.debontridder@gmail.com
wuyts.els@gmail.com

+32 477 30 06 27
+32 495 86 05 26

Galerie DYS

Justine Jacquemin

Gewijde-Boomstraat 84
1050 Brussel
www.galeriedys.com
info@galeriedys.com
+32 496 27 49 54

Tentoonstelling 21 april – 29 mei 2022

Donderdag - Vrijdag | 11am - 6pm

Zaterdag - Zondag | 2pm - 6pm

en op afspraak

Vernissage 21 april 2022 – 4 - 9pm

Kunstenaars

Lien Buysens (°1988, Waregem – woont en werkt in Gent) verkent speels en grafisch de relatie tussen idee en beeld en tast ze de grenzen af tussen wat getoond wordt, wat gesuggereerd wordt en wat onzichtbaar blijft. Huiselijke taferelen zoals een kan, schaal, bloemen of keukenspullen worden geabstraheerd tot lijnen, kleuren en vlakken. Ze herhaalt een zelfde vorm meerdere keren tot het de nodige aandacht krijgt en een zekere rust suggereert.

In het fotografische werk van **Jacques Courtejoie** (°1949, Belgisch-Kongo – woont en werkt in Brussel) wordt elke figuratieve evocatie van de temporele realiteit en de materiële moderniteit uitgedaagd. In zijn polaroids benadert hij de individuele mens, die worstelt met ideeën van een universele waarheid of een magische tijdloosheid. Donkere horizonten met een lichte gloed, portalen, gewelven of mastaba's worden deel van zijn eigenzinnige sfeer.

Lucie Lanzini (°1986, Belfort – woont en werkt in Brussel) besteedt bijzondere aandacht aan bepaalde objecten uit de werkelijkheid omwille van hun vermogen om herinneringen op te roepen. Haar sculpturen lijken gekneet uit voorwerpen zoals een touw, lint of veer, een zuil of een kroonlijst en zijn geboetseerd in diverse grondstoffen zoals brons, aluminium, glas of composietmateriaal. Elk stuk lijkt wel een bevroren moment tijdens een gedaanteverandering.

Daniel Locus (°1951, Tamines – woont en werkt in Brussel) neemt een unieke plaats in op het Belgische artistieke toneel. Als fotograaf, videograaf en performer werpt hij een aparte blik op onze wereld, een blik waar esthetische en ecologische belangen elkaar lijken te kruisen. Voor zijn tactiele foto's van boeketten heeft hij samengewerkt met Anne Weyergans en houdt hij de tijd vast met een delicate schoonheid en laveert tussen een mise en scène en een mogelijk rampscenario.

Tinka Pittoors (°1977, Brasschaat – woont en werkt in Stabroek) onderzoekt in haar kleurrijke objecten de utopie van een kneedbare wereld. Door het combineren van herkenbare, organische en nieuwe vormen zoekt ze naar een realiteit die parallel loopt aan de gekende wereld. Vaak vertrekt ze vanuit natuurlijke elementen en zoekt aansluiting bij ogenschijnlijke tegenstellingen zoals het innerlijke en het uiterlijke, orde en chaos, kracht en machteloosheid.

In de schilderijen van **Renaud Suanez** (°1995, Frankrijk – woont en werkt in Brussel) wordt de idee van representatie helemaal onderuit gehaald. Met een realistische toets verschijnen voorwerpen in een geabstraheerde omgeving waardoor elke vorm van interpretatie ambivalent wordt. Een doorschijnend plastic zakje met verse druiven krijgt in zijn handen een essentiële ereplaats in een clair obscure achtergrond en een flamboyant kader.

In het vertragende werkproces van **Emilie Terlinden** (°1983, Brussel – woont en werkt in Brussel) is elk moment belangrijk en geeft ze elke verfstrook alle tijd. Op papier, doek of hout ensceneert ze voorwerpen die herkenbaar lijken maar door het omvouwen en verdubbelen een vervreemdende aanblik krijgen. Voorwerpen uit haar dagelijkse omgeving worden gecombineerd met beelden uit de renaissance, knikkers, bonsai-struikjes of schaduwlijnen.

Nicolas Wilmouth (°1973, Clichy – woont en werkt in Le Havre) haalt inspiratie uit het erfgoed en de kunstgeschiedenis van de zeventiende eeuw. Met een bijzondere aandacht voor kadrering en compositie, vertelt hij een picturaal verhaal met licht en duisternis om een moment vast te kunnen leggen dat er niet meer is. Hij onthult in zijn fotografisch werk als het ware sporen van de tijd, die vervagen tussen werkelijkheid en verbeelding.

Cindy Wright (°1972, Herentals – woont en werkt in Antwerpen) verwart de toeschouwer met microscopische realistische schilderijen die vaak monumentale formaten aannemen. Close-ups van paddestoelen, groene stukjes mos, een gevonden plastic dopje van een fles of een kleine schedel wekken een bijna morbide indruk. Haar composities lijken de fysieke materialiteit van de levende wereld vol verwondering en verontrusting te benaderen.

Pieter Gerritsz van Roestraten (1630, Haarlem – 1700, Londen) was een Noord-Nederlandse schilder en tekenaar uit de Gouden Eeuw. Hij was een leerling van Frans Hals en trouwde met diens dochter Adriaentje Hals in 1654. Ondanks dat hij zijn carrière begon in Haarlem vlakbij Amsterdam heeft het echtpaar voornamelijk in Londen gewoond en gewerkt. Zijn voornaamste genre was het stilleven met een bijzonder gewaardeerde weergave van zilveren voorwerpen.